

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 647/2016
31.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног В.А., због продуженог кривичног дела тешке крађе у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. и 61. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности малолетног сада пунолетног В.А., адвоката М.М., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању Км 66/12 од 29.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 52/15 од 21.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности малолетног сада пунолетног В.А., адвоката М.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању Км 66/12 од 29.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 52/15 од 21.03.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Км 66/12 од 29.04.2015. године према малолетном сада пунолетном В.А., на основу члана 78. став 3, члана 21. и члана 26. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица изречена је васпитна мера упућивања у васпитно поправни дом за коју је одређено да ће трајати најмање шест месеци, а најдуже четири године, о чему ће суд накнадно одлучити, док је оштећени Ј.М. ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу, сходно члану 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, и одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кжм1 52/15 од 21.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног сада пунолетног В.А. и потврђено решење Вишег суда у Врању Км 66/12 од 29.04.2015. године.

Против напред наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности малолетног сада

пунолетног В.А., адвокат М.М., због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 1. и став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно долучивање.

Врховни касациони суд је на седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности малолетног сада пунолетног В.А., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Чланом 49. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, прописано је да малолетник мора имати браниоца приликом првог саслушања, као и током читавог поступка, ставом 2. прописано је да ако сам малолетник, његов законски заступник или сродници не узму браниоца, њега ће по службеној дужности поставити судија за малолетнике, а ставом 3. истог члана да бранилац за малолетника може бити само адвокат који је стекао посебна знања из области права детета и преступништва младих.

По ставу Врховног касационог суда одредбом члана 49. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица опредељено је да малолетни учинилац кривичних дела мора имати браниоца изабраног или постављеног по службеној дужности од првог саслушања и током читавог поступка, што у конкретном случају значи до правноснажног окончања поступка.

Како у конкретном случају поступак против малолетног сада пунолетног В.А. правноснажно окончан доношењем другостепеног решења, а захтев за заштиту законитости је поднео бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, сходно одредби члана 483. став 3. ЗКП, бранилац по службеној дужности малолетног сада пунолетног извршиоца кривичног дела не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је поднети захтев у смислу наведених одредби оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**